

Folketingets Europaudvalg

København, den 18. juli 2002

J.nr.: 1997-4112-0003

LFM 0649

Folketingets Europaudvalg har i skrivelse af 12. juli 2002 (Alm. del – bilag 960) udbedt sig besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 40:

”Fødevareministeren bedes belyse mulighederne for at anvende sanktionsmidlet i forbindelse med direktivforslaget om overvågning af zoonoser og zoonotiske agenser og forordningsforslaget om bekæmpelse af salmonella og andre fødevarebårne zoonotiske agenser (KOM(01)452.”

Svar:

Der er ikke i forslagene til forordning og direktiv lagt op til, at Kommissionen eller medlemsstaterne kan indføre sanktioner - udover hvad der er gældende i forbindelse med traktatkrænkelsessager - overfor medlemsstater, der ikke lever op til reglerne. Dette er i tråd med det almindelige folkeretlige princip om, at international lov binder landene til at gennemføre bestemmelserne i forhold til sine egne virksomheder og borgere.

Det er generelt medlemsstaternes ansvar at sikre, at EU-bestemmelserne overholdes i den nationale produktion og administration. Det er Kommissionens opgave at kontrollere, at medlemsstaterne anvender EU-bestemmelserne korrekt. Dette ansvarsområde varetages af Kommissionens Fødevare- og Veterinærkontor (Food and Veterinary Office i Dublin, herefter FVO).

FVO foretager tilsyn og kontrol på stedet af fødevarsikkerhed, dyresundhed og dyrevelfærd i medlemsstaterne og i lande, der eksporterer til EU. Resultaterne af kontrollen offentliggøres på FVO's hjemmeside på Internettet. På baggrund af kontrollen fremsæt-

ter FVO anbefalinger overfor nationale myndigheder, EU-myndigheder og offentligheden.

Kommissionen kan desuden følge op i forhold til en medlemsstats efterlevelse af forordningens bestemmelser i henhold til de almindelig gældende principper i fællesskabsretten. Det vil sige, at Kommissionen kan anlægge traktatkrænkelssøgsmål mod en medlemsstat, der ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten i henhold til EF-Traktatens art. 226. EF-Traktaten giver desuden mulighed for, at medlemsstaten idømmes tvangsbøder i henhold til art. 228, såfremt medlemsstaten ikke har efterkommet en dom afsagt af EF-Domstolen.

Endelig kan det bemærkes, at reglerne vedrørende bekæmpelse af zoonoser fastlægges i en forordning og dermed direkte gældende i medlemsstaterne. Dette er en styrkelse i forhold til de eksisterende regler, der er fastlagt i et direktiv, som kræver nationale gennemførelsesforanstaltninger.

